

Suvestinė redakcija nuo 2019-05-07

Įsakymas paskelbtas: Žin. 2013, Nr. [48-2427](#), i. k. 113110MISAK00B1-336

Nauja redakcija nuo 2019-05-07:

Nr. [B1-306](#), 2019-05-06, paskelbta TAR 2019-05-06, i. k. 2019-07355

**VALSTYBINĖS MAISTO IR VETERINARIJOS TARNYBOS
DIREKTORIUS**

**ĮSAKYMAS
DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO SAVIVALDYBIŲ TERITORIJŲ GYVENAMOSIOSE
VIETOVĖSE TVARKOS APRAŠO PATVIRTINIMO**

2013 m. gegužės 2 d. Nr. B1-336
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo 6 straipsnio 3 dalimi ir Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 3 straipsnio 9 dalies 11 punktu:

1. T v i r t i n u pridedamą Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašą.

2. P a v e d u Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritoriniams padaliniais teikti savivaldybių administracijoms konsultacijas Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo reikalavimų įgyvendinimo klausimais.

DIREKTORIUS

JONAS MILIUS

PATVIRTINTA

Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos
direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu
Nr. B1-336
(Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos
direktoriaus 2019 m. gegužės 6 d. įsakymo
Nr. B1-306 redakcija)

GYVŪNŲ LAIKYMO SAVIVALDYBIŲ TERITORIJŲ GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TVARKOS APRAŠAS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašas (toliau – Aprašas) nustato gyvūnų laikytojų pareigas, draudžiamus veiksmus, bendruosius gyvūnų laikymo reikalavimus, specialiuosius ūkinių gyvūnų, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir bepriežiūrių gyvūnų laikymo reikalavimus savivaldybių teritorijų kaimo (kaimų, miestelių ir viensėdžių) ir miesto gyvenamosiose vietovėse.

2. Apraše vartojamos sąvokos:

2.1. **Biologinio saugumo priemonės** – veterinarinės sanitarijos priemonės, kuriomis užkrečiamosios ligos sukėlėjui užkertamas kelias patekti į gyvūnų laikymo vietą ar medžioklės plotų vienetą arba būti perneštam iš užkrėstos gyvūnų laikymo vietos ar medžioklės plotų vieneto į kitas gyvūnų laikymo vietas ar medžioklės plotų vienetus ir sukelti užkrečiamąją ligą.

2.2. **Bitynas** – vieta lauke, kur laikomi aviliai su bičių šeimomis.

2.3. **Gyvūnų vedžiojimo aikštelė** – savivaldybės teritorijos gyvenamojoje vietovėje nustatyta vieta su arba be įrenginių gyvūnams vedžioti, išleisti palakstyti ar pažaisti.

2.4. **Viešoji vieta** – aikštė, parkas, skveras, paplūdimys, daugiabučio namo kiemas, valstybės ir savivaldybės institucijos, švietimo, socialinių paslaugų, sveikatos priežiūros, prekybos, viešojo maitinimo, apgyvendinimo, poilsio ir pramogų organizavimo ir kitas paslaugas teikianti įstaiga, taip pat teritorija, statinys ar patalpa, kuriuose asmenys gali laisvai lankytis.

2.5. Kitos Apraše vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme, Lietuvos Respublikos žemės įstatyme, Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatyme ir kituose gyvūnų gerovę ir sveikatą reglamentuojančiuose teisės aktuose.

3. Bitės savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse laikomos pagal Aprašo 24–32 punktus. Gyvūnų laikymo bendrieji reikalavimai bičių laikymui taikomi tiek, kiek jie neprieštarauja Aprašo 24–32 punktuose nustatytiems specialiesiems reikalavimams.

II SKYRIUS GYVŪNŲ LAIKYTOJŲ PAREIGOS

4. Gyvūnų laikytojai, įskaitant Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nustatytas pareigas, turi:

4.1. užtikrinti, kad jų laikomi šunys, katės, šeškai ir (ar) kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės, kaip nustatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patirtuose Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. gegužės 11 d. įsakymu Nr. B1-463 „Dėl Pasiutligės kontrolės reikalavimų patvirtinimo“, ir turėti dokumentus, kuriais patvirtinamas tokių gyvūnų vakcinavimas nuo pasiutligės;

4.2. nedelsiant pranešti apie, jų nuomone, užkrėstą (-us), užsikrėtusį (-usius) ar sergantį (-čius) pasiutlige ar kita užkrečiamąja liga gyvūną (-us) Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai (toliau

– VMVT) ar jos teritoriniam padaliniui arba privačiam veterinarijos gydytojui;

4.3. užtikrinti, kad viešojoje vietoje jų vedami, nešami ar kitaip naudojami gyvūnai nekels grėsmės kitiems asmenims, gyvūnams, jų sveikatai, gyvybei ir asmenų, valstybės ar savivaldybių turtui;

4.4. gyvūnams išsytuštinus ar kitaip priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje, nedelsiant surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus teršalus;

4.5. nelaikyti ir nepalikti be priežiūros gyvūnų dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt.;

4.6. užtikrinti, kad teisės aktuose nustatytais atvejais vežamus ar kitu būdu perkeliamus gyvūnus lydėtų Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraštis, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2006 m. kovo 16 d. įsakymu Nr. B1-207 „Dėl Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraščio ir Leidimo paskersti gyvūną skerdykloje formų patvirtinimo“;

4.7. užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų tvarkomi pagal 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (OL 2009 L 300, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES (OL 2010 L 276, p. 33), ir 2011 m. vasario 25 d. Komisijos reglamentą (ES) Nr. 142/2011, kuriuo įgyvendinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės, ir Tarybos direktyva 97/78/EB dėl tam tikrų mėginių ir priemonių, kuriems netaikomi veterinariniai tikrinimai pasienyje pagal tą direktyvą (OL 2011 L 54, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2017 m. liepos 12 d. Komisijos reglamentu (ES) 2017/1262 (OL 2017 L 182, p. 34). Gyvūnų laikytojai gyvūnų augintinių gaišenas gali tvarkyti ir pagal Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimus, patvirtintus Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. rugpjūčio 11 d. įsakymu Nr. B1-459 „Dėl Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimų patvirtinimo“, arba jas laidoti savivaldybės administracijos nustatyta tvarka įsteigtose gyvūnų augintinių kapinėse;

4.8. apie gyvūnų dingimą pranešti gyvūnų laikymo savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklėse nurodytam asmeniui.

III SKYRIUS DRAUDŽIAMAI VEIKSMAI

5. Asmenims, įskaitant Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytus draudžiamus veiksmus, draudžiama:

5.1. vestis, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir gyvūnus vedlius. Draudžiamasis ženklas turi būti pritvirtintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas;

5.2. vedžioti gyvūnus arba leisti jų vedžiojamiems gyvūnams eiti į vaikų žaidimo aikšteles;

5.3. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro (lesalo) ar skysčių.

IV SKYRIUS BENDRIEJI GYVŪNŲ LAIKYMO REIKALAVIMAI

6. Gyvūnams laikyti turi būti sudaromos tinkamos, jų sveikatos ir gerovės reikalavimus

atitinkančios laikymo sąlygos (patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo).

7. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, o prireikus jiems nedelsiant turi būti suteikiamos veterinarijos paslaugos.

8. Gyvūnai, kurie laikomi lauke, turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.

9. Pastatuose, kuriuose laikomi gyvūnai, turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius ir nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams ilsėtis ar pakreikta tinkamų pakratų.

10. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, nekenksmingi, be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

11. Gyvūnai turi būti šeriami (lesinami) jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologinius poreikius atitinkančiais laiko tarpais.

12. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

13. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnų šėrimo (lesinimo) ir girdymo įrangos, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis, atsigerinti visi gyvūnai.

14. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti nuolat laikomi tamsoje arba dirbtinėje šviesoje be poilsio pertraukų. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologiniams ir etologiniams poreikiams tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas tinkamas dirbtinis apšvietimas.

15. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

16. Gyvūnai, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), turi būti laikomi taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra pripratinti būti kartu.

17. Gyvūnų laikymo vietoms, ypač aptvarams, voljerams, įrengti naudojamos medžiagos, gyvūnams laikyti ir prižiūrėti naudojama įranga, prie kurių jie gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos ir turi būti įrengtos taip, kad jas būtų galima lengvai valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

18. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai turi atitikti statybos techninį reglamentą STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. D1-713 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“ patvirtinimo“.

V SKYRIUS

SPECIALIEJI ŪKINIŲ GYVŪNŲ LAIKYMO REIKALAVIMAI

19. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi, vadovaujantis Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimais, patvirtintais Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. gegužės 16 d. įsakymu Nr. 223 „Dėl Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų patvirtinimo“.

20. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

21. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų reikalavimų, taikomų tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti.

22. Ūkinių gyvūnų laikytojai, vykdydami gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti:

22.1. biologinio saugumo priemonių reikalavimų laikymąsi;

22.2. kad ūkiniai gyvūnai būtų šeriami (lesinami) tik saugiais pašarais (lesalais) ir girdomi tinkamu vandeniu;

22.3. kad, ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti.

23. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos,

vadovaujantis Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-367/3D-342 „Dėl Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašo patvirtinimo“.

24. Bičių laikytojai turi laikytis Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. B1-180 „Dėl Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų patvirtinimo“ (toliau – Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimai).

25. Bičių laikytojai turi suženklinti ir sunumeruoti visus bityno avilius.

26. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti įspėjamasis ženklas su ar be užrašo, pvz., „Atsargiai, bitės!“. Ant ar prie įspėjamojo ženklo turi būti nurodyti bičių laikytojo kontaktiniai duomenys (telefono numeris, el. pašto adresas).

27. Bitynai turi būti įrengiami, kaip nustatyta Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 6 ir 7 punktuose.

28. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojams leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

28.1. 2,5 km atstumu nuo kitų bičių laikytojų žemės valdos, kurioje jie bičių ganyklų pagerinimui pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

28.2. 1 km atstumu nuo kitų bičių laikytojų žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai.

29. Bičių laikytojams atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų medžių ar krūmų, nei nurodyta Aprašo 28 punkte, galima tik tuo atveju, jei jie turi žemės valdos, kurioje pasėti medingieji augalai ar pasodinti medingieji medžiai ar krūmai, valdytojo raštišką sutikimą.

30. Siekdami užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, bičių laikytojai turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai, naudojimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2003 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. 3D-564 „Dėl Augalų apsaugos produktų saugojimo, tiekimo rinkai, naudojimo taisyklių patvirtinimo“.

31. Bičių laikytojai apie avilių su bičių šeimomis apžiūros, medkopio ar kitų bityno priežiūros darbų atlikimą medunešio laikotarpiu turi iš anksto žodžiu įspėti asmenis, esančius žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, ir už jos ribų, kurie galimai gali nukentėti nuo bičių.

32. Bičių laikytojai, turintys bitynus gyvenamosiose vietovėse, bičių skraidymo (nežiemojimo) laikotarpiu turi užtikrinti, kad:

32.1. nuo jų įrengtų avilių su bičių šeimomis, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10 m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako, ne mažesnis kaip 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumų reikalavimas aviliams su bičių šeimomis netaikomas, kai teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta ne žemesne kaip 2 m aukščio tvora (medine, vieline, metaline, plastikine ar pan.) arba apsodinta ne žemesniais kaip 2 m aukščio augalais;

32.2. avilių lakos būtų atgręžtos į jų žemės valdos centrą, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemesniame kaip 2 m aukštyje virš žemės paviršiaus;

32.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojai turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus, kuriais patvirtinama, kad žemės valdų savininkai ar naudotojai leidžia jiems laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

VI SKYRIUS SPECIALIEJI GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMO REIKALAVIMAI

33. Gyvūnai augintiniai turi būti laikomi nepažeidžiant Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 6 straipsnio.

34. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai turi būti laikomi, vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos aprašu, patvirtintu Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. balandžio 15 d. įsakymu Nr. B1-290 „Dėl Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“.

35. Voljeras, narvas ar kiti įrenginiai, kuriuose laikomi šunys, turi būti tokio aukščio ir įrengti taip, kad juose laikomi šunys negalėtų iš jų iššokti ar kitu būdu pabėgti.

36. Kai šunys laikomi pririšti, jie turi būti rišami taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomi, ribos.

37. Šunims, kurie laikomi lauke, prieinamoje vietoje turi būti įrengtos būdos ar kitos vietos (slėptuvės), kuriose jie galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų. Šuns būdos ar kitos vietos (slėptuvės) dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, turi būti toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būdos ar kitos slėptuvės turi būti pakeltos nuo žemės paviršiaus ar kito pagrindo, siekiant užtikrinti šunų poilsio vietų apsaugą nuo vandens. Rekomenduojama šuns būdų ar kitų vietų (slėptuvių) angas uždengti, kad į jas nepatektų krituliai.

38. Žemės valdoje šunys gali būti laikomi nepririšti, jei užtikrinama, kad šunys iš jos neišeis (pvz., žemės valdoje, aptvertoje tvora su įrengtais vartais, kuriais užtikrinama, kad šunys iš žemės valdos neišeis). Tokiu atveju matomoje vietoje (pvz., prie vartų) turi būti įspėjamasis ženklas su ar be užrašo, pvz., „Atsargiai, šuo!“, o prie tokios žemės valdos įėjimo rekomenduojama įrengti priemonę (pvz., skambutį) žemės valdoje esantiems asmenims pakviesti.

39. Šunis rekomenduojama vedžioti gyvūnų vedžiojimo aikštelėse, jei jų nėra, – laukymėse, parkų pakraščiuose, kitose rečiau žmonių lankomose vietose. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, viešojoje vietoje vedami laikant už pavadėlio ir su antsnukiu. Kiti šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešojoje vietoje vedami laikant už pavadėlio ir su antsnukiu ar be jo. Jei vedžijant (vedant) šunis šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šunys negalėtų pasiekti žmonių ar gyvūnų ir nekeltų jiems grėsmės. Šunų laikytojai, vaikščiodami su savo gyvūnais augintiniais viešojoje vietoje, įskaitant gatves, neturi leisti jiems šlapintis ant pastatų, laikinų statinių, skulptūrų, aplinkos meno kūrinių, tuštintis ir šlapintis gėlynuose.

40. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti pažymėtos aiškiai matomu ženklu su ar be užrašo, pvz., „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“. Jei šunų laikytojai, vedžiodami savo augintinius uždaroje gyvūnų vedžiojimo aikštelėje, gali užtikrinti, kad jų šunys nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei neišeis iš aikštelės, šunys gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Asmenys, gyvūnų vedžiojimo aikštelėse vedžijantys šunis, turi surinkti jų šunų ekskrementus ir kitus teršalus.

41. Gyvūnų, nurodytų Konvencijos dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 11 skyrius, 15 tomas, p. 48) I priedėlyje ir 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2017 m. sausio 20 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 2017/160 (OL 2017 L 27, p. 1), laikytojai turi turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas teisėtas tokių gyvūnų įsigijimas.

VII SKYRIUS SPECIALIEJI BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMO REIKALAVIMAI

42. Savivaldybės administracija savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka organizuoja bešeimininkų gyvūnų augintinių skaičiaus mažinimo savivaldybės teritorijoje veiklą, bešeimininkų ir bepriėžiūrių gyvūnų laikinąją globą, bepriėžiūrių gyvūnų grąžinimą savininkams. Savivaldybės administracija savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka pagal kompetenciją dalyvauja gyvūnų globos organizacijų įgyvendinamose bešeimininkų kačių kastravimo programose.

43. Gyvūnų globėjai turi laikytis Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 15 straipsnio, Veterinarijos reikalavimų gyvūnų globėjams ir globos namams, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2014 m. birželio 2 d. įsakymu Nr. B1-486 „Dėl Veterinarijos reikalavimų gyvūnų globėjams ir globos namams patvirtinimo ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2004 m. lapkričio 24 d. įsakymo Nr. B1-1015 „Dėl Veterinarijos reikalavimų gyvūnų globos namams patvirtinimo“ su visais pakeitimais ir papildymais pripažinimo netekusiu galios“.

44. Asmenys, priglaudę bepriėžiūrį ar bešeimininkį gyvūną, ne vėliau kaip per 3 dienas turi pranešti apie tokį gyvūną policijai ir (ar) savivaldybės institucijai gyvūnų laikymo savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklėse nustatyta tvarka.

45. Savivaldybės administracijos, pagal kompetenciją dalyvaujančios gyvūnų globos organizacijų įgyvendinamose bešeimininkų kačių kastravimo programose, atsižvelgdamos į gyvūnų globos organizacijų, bešeimininkes kates prižiūrinčių asmenų rekomendacijas, nustato bešeimininkų kačių šėrimo (poilsio) vietas. Bešeimininkų kačių šėrimo (poilsio) vietos turi būti pažymėtos aiškiai matomu ženklu su ar be užrašo, pvz., „Savivaldybės patvirtinta bešeimininkų kačių šėrimo (poilsio) vieta Nr. ...“.

46. Bešeimininkės katės gali būti šeriamos tik savivaldybės administracijos nustatytoje ir Aprašo 45 punkte nurodytu ženklu pažymėtoje vietoje. Asmenys, šeriantys bešeimininkes kates, turi nuolat prižiūrėti ir tvarkyti bešeimininkų kačių šėrimo (poilsio) vietą (surinkti pašaro likučius, šiukšles, indus ir kt.).

VIII SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

47. Renginių su gyvūnais (parodų, sporto varžybų, rungtynių, mugių, aukcionų, cirko vaidinimų ar programų, konkursų, filmų, laidų, reklamų ar kitų viešųjų renginių, kuriuose naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų) organizatoriai turi laikytis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2018 m. kovo 28 d. įsakymo Nr. B1-286 „Dėl Pranešimo apie renginį (-ius) su gyvūnais formos patvirtinimo“ reikalavimų.

48. Asmenys, pažeidę gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

49. Gyvūnų savininkai, laikytojai ar nukentėję asmenys nedelsdami turi pranešti VMVT teritoriniam padaliniiui ar sveikatos priežiūros įstaigai, jeigu šuo, katė, šėškas ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus.

50. Asmenys turi pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų globos organizacijoms apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius ir bepriėžiūrius gyvūnus ir apie jiems žinomus žiauraus elgesio su gyvūnais atvejus.

Pakeitimai:

1.

Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, Įsakymas

Nr. [B1-306](#), 2019-05-06, paskelbta TAR 2019-05-06, i. k. 2019-07355

Dėl Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymo Nr. B1-336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo